

Lægen havde afgivet Vidnesbyrd om Karlens Uheldbedelighed, og denne et Aar efter, at han havde forladt hans Tjeneste, kom og præsenterede sig med en fund og frisk Haand. Jeg har sølt Krang til at udtale dette for at gjøre Mit til, at et Lovforslag som det her foreliggende kunde komme til at nyde Fremme, og for at jeg kunde gjøre Mit til at stemme den høitærede Justitsminister saa mildt for denne Sag, som det vel er muligt. Jeg skal slutte med, hvad jeg før udtalte, at der her ikke kan være Tale om en politisk Sag, som den høitærede Minister skulde være imod, fordi et vist Parti særlig lagde Bægt paa at faae den fremmet. Jeg ser, at den høitærede Minister bifalder min Rante i saa Henseende, og dette er jo allerede lovende. Jeg har altsaa kun fremsført disse Ord for at søie min Hjælp til, for at vi kunne komme videre ad denne Vej. Den ærede Justitsminister kan være sikker paa, at han i dette Tilfælde vil gjøre den hele Menneſtehed en Tjeneste og specielt Landboerne; thi, det indrømmer jeg, at i Kjøbenhavn og i det Hele i Byerne, hvor en større Befolkning er samlet, og hvor flere autoriserede Læger kunne nedſætte sig, maa Krangen til Folk af denne Art være mindre end ude paa Landet. Jeg slutter med varmt at anbefale dette Lovforslag og at ønske, at det, hvis det bliver ophøiet til Lov, maa lykkes at føre det et Skridt videre end efter dets nuværende Namme.

J. Madsen: Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgtreds (Hindenburg) kunde gjerne have sparet sin gjentagne Protest imod, hvad jeg sagde om Lægenes Lheori; thi vel veed jeg, at Lægevidenskaben er en Samling af Erfaringer; men man kan hente Erfaringer fra mange Kilder. Man kan baade hente dem fra Forsøgene og fra Resultaterne; men der er stor Forskjel paa, fra hvilken af disse to Kilder Erfaringen hentes. Jeg har hørt en Læge sige: Vi maa i de fleste Sygdomme gaa forsøgsvis tilværks og prøve jøs frem, medens en anden Læge har sagt: Jeg har helbredet mange Menneſter, uden at Medicin har nyttet det Allermindste, men jeg har talt godt med dem; de ere komne til at tro paa mig, og derved ere de helbrede. Jeg anfaa begge disse Læger for duelige; men disse to Udtalelser gif jo i meget forskjellig Retning, og skal Erfaringen hentes alene fra Forsøgene, kan den være farlig nok. Jeg tror, at de Forsøg, der gjøres for at samle Erfaringer, mange Gange blive drevne i en temmelig vid Grad. De Erfaringer devimod, hvorom jeg har talt, ere de, der ere hentede fra Resultaterne, hvor Forsøgene virkelig ere lykkedes, og hvor Menneſter ere helbrede. Det er de Erfaringer, som jeg tror ere de paalidelige. Naar man kan paavise Tilfælde, hvori Læger have opgivet visse Personer, medens disse dog alligevel ere bleve helbrede, og naar man ser dette for sine Dine, kan det ikke hjælpe at negte Rigtig-

heden af den Erfaring, at de ere bleve helbrede. Det ærede Medlem sagde tillige, at vi ved vor § 2 vilde give Frihed til at tilspøie vore Medmenneſter Skade, men det var en underlig Paastand. Tror det ærede Medlem ikke, at det ogsaa ofte træffer, at de examinerede Læger kunne gjøre Medmenneſter Skade? Tror han, at dette alene er Tilfældet med Kvaafsalverne? Nei, der skal en stærk Tro til at antage, at det under alle Omstændigheder, hvor Folk behandles af examinerede Læger, kan undgaas, at der tilspøies de Paagjældende Skade. Vi have maaſte været for lempelige i denne Henseende i vort Forslag, idet vi have sagt, at den, der uden at have Bemyndigelse til Lægevirksomhed, tager Syge under Behandling og derunder tilspøier den Syge betydelig Skade paa Legeme eller Helbred, straffes; vi burde maaſte have udeladt de Ord: „uden at have Bemyndigelse til Lægevirksomhed,“ thi dersom det kan bevises, at den, der har saadan Bemyndigelse, har gjort Skade, burde han vel endog straffes høiere end den, der ingen Bemyndigelse har. Man kunde nemlig i saa Fald sige, at han burde have vidst bedre, skjøndt det maaſte er af Uvidenhed, at han har gjort Skade. Det ærede Medlem sagde fremdeles, at vi bør henvende os til Folk, der have virkelig Evne til at hjælpe i Sygdoms-tilfælde. Ja, det er netop det, vi gjerne vilde, og kan det ærede Medlem sige mig, hvor jeg skal søge hen for at opnaa Helbredelse for Epilepsi eller Krampetilfælde, vil jeg være ham meget forbunden, men det ærede Medlem er maaſte ude af Stand til at paavise mig en Mand her i Landet, der kan skaffe mig et godt Raad i saa Henseende. Det ærede Medlem mente endvidere, at det kun var i nogle saa Tilfælde, at Kvaafsalverne havde hjulpet, men det ærede Medlem har vistnok, som det blev sagt af det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgtreds (Kjær), atfor lidt Kjendskab til Forholdene paa Landet i denne Henseende; han maa tro, at virkelig mange Menneſter blive hjulpe paa den Maade. Hvad angaar de forstrættelige Følger af Lovforslagets Vedtagelse, som det ærede Medlem fremmanede, tror jeg rigtignok, at hans Fantasi løb noget af med ham, og jeg hynes, at han kunde være vedbleven at fremkomme med ligesaa begrundede Indvendinger som dem, han fremkom med, til imorgen, men han glemte dog Et, som for et Par Aar siden stod i et Skrift, der blev omdelt her i Tinget; jeg tror det var fra Lægeforeningen. Der stod, at den største Ulempe ved den frie Lægevirksomhed var, at de ufødte Slægter kom i Fare, men det glemte det ærede Medlem at tilspøie. Det kunde dog have været interessant at faae det gjentaget fra hans Side, da han nævnte saa mange Farer, og den, jeg her har omtalt, er offentlig fremsat fra Lægerne Side, saaledes at man skulde tro, at den var ligesaa begrundet som de andre. Det forekom mig rigtignok den Gang, at det var at gaa